

РЕШЕНИЕ

№ 7645

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6953** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. пар.8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на М. И. И. - К. срещу мълчалив отказ на кмета на район „К. село“, Столична община, да извърши административна услуга поискана с искане рег.№ РКС23-УГ01-6013 от 03.07.2023г. – издаване на удостоверение за наследници. Жалбоподателката поддържа, че е съпруга на починалия на 23.06.2023г. в [населено място] Х. К. – немски гражданин, със статут на постоянно пребиваване в Р. България. След като няколко пъти посетила общинската администрация, на 03.07.2023г. входирала искане до кмета на район „К. село“ за издаване на удостоверение за наследници, като приложила всички необходими документи. Поддържа, че не са ѝ давани указания да отстранява нередовности или да прилага други документи, с оглед на което и сезираният орган е следвало да се произнесе в срока по чл.57, ал.2 АПК. Това не е сторено, с оглед на което счита, че е налице мълчалив отказ, който оспорва с настоящата жалба. Поддържа, че отказът не се санира от устното ѝ уведомяване, че са изискани документи от друг орган, тъй като е в тежест на сезирания административен орган да спази законоустановените срокове за произнасяне. Прави искане за отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на административния орган с указания за издаване на поисканото удостоверение.

Ответникът по жалбата - кмет на район „К. село“, чрез своя пълномощник я оспорва.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Процесното административно производство пред кмета на район „К. село“, Столична община, е образувано въз основа на подадено от М. И. И. – К. искане за издаване на удостоверение за наследници на Х. Х. К., което е регистрирано с № РКС23-УГ01-6013/03.07.2023г. Към искането са приложени: препис – извлечение от акт за смърт, от който е видно, че Х. Х. К., роден в Р. Германия, гражданин на Р.България, е починал на 23.06.2023г. в [населено място]. Представено е копие от удостоверение за постоянно пребиваване на Х. Х. К., с адрес на пребиваване в [населено място]. Представено е и удостоверение за сключен граждански брак, от което е видно, че починалия Х. Х. К. и молителката М. И. И. – К. са сключили граждански брак на 07.04.2004г. в Л., Германия.

С писмо от 10.07.2023г., сезираният орган е отправил молба до директора на дирекция „К. отношения“ при МВнР, за съдействие за контакт с компетентните власти на Федерална Република Германия за предоставяне на удостоверение за родствени връзки на починалия Х. Х. К., за да бъде извършена заявената пред тях от съпругата административна услуга. В отговор е постъпило писмо от 25.07.2023г., с което кметът на СО, район К. село“ е уведомен, че дирекция „К. отношения“ е получила информация от Посолството на Федерална Р. Германия в [населено място], че е необходимо молителката лично да подаде молба пред „съответния районен съд по последно местожителство на починалия“. Допълнително се сочи, че молителката или упълномощен от нея адвокат следва да се обърне със запитване към Службата за вписване на ражданията във Ф., Германия, където е регистриран г-н К..

Към преписката е приложено още и писмо от 19.07.2023г., с което длъжностни лица от администрацията на СО район „К. село“ са изискали от СО район „В.“ копие на документите послужили за съставяне на акта за граждански брак. Постъпил е отговор от 24.07.2023г., с който документите са предоставени.

Други доказателства, относими за предмета на доказване по делото, не са ангажирани. Не е спорно, че до приключване на устните състезания по делото, не е налице произнасяне на кмета на СО район „К. село“ по искането на жалбоподателката за издаване на удостоверение за наследници.

Въз основа на така събраните доказателства, съдът намира от правна страна следното: Със своето заявление – искане, жалбоподателката е поискала извършването на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ДР на Закон за администрацията, състояща се в издаването на удостоверение за наследници на починало лице по чл.9 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Закон за гражданската регистрация, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, който съгласно чл. 22, ал. 1 ЗГР се поддържа в електронен вид и формира НБД "Население". Разпоредбата на чл.24, ал.2 от ЗГР предвижда, редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 да се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

Разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. предвижда удостоверение за наследници в Р. България да се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. По делото не е спорно, че за наследодателя на жалбоподателката има издаден акт за смърт, като извлечение от него е приложен по делото.

Редът за вписване в регистъра на населението е уреден в Закона за гражданската регистрация/ЗГР/ и съгласно чл. 22, ал. 1 ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид, формира Национална база данни "Население" и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2 от ЗГР. От това следва, че на вписване в регистъра на населението, воден в Р. България, подлежат лицата по чл. 3, ал. 2 от ЗГР, а именно - всички български граждани и чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България.

По делото не е спорно, а и от представеното копие от удостоверението за постоянно пребиваване е видно, че Х. Х. К. е бил със статут на постоянно пребиваване в Р. България и е вписан с адрес на пребиваване: [населено място], [улица].

След като е установено по делото, че починалият Х. Х. К. е имал статут на постоянно пребиваване в Р. България и по отношение на него има издаден акт за смърт, съгласно чл. 10, ал. 1 от посочената по-горе наредба, по отношение на него са налице законовите предпоставки за издаване на удостоверение за наследници. Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № РД 02-20-6 от 24 април 2012 г., удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. От данните по делото е видно, че регистрираният адрес на починалия е в район К. село на СО, който е и сезираният орган от жалбоподателката.

По отношение изразеното в писмото на дирекция „К. отношения“ при МВнР от 25.07.2023г., че е приложима процедурата по чл.627 ГПК за издаване на Европейско удостоверение за наследници, следва да се отбележи, че тя в случая не е приложима. Касае е се за съвсем различен по правната си природа документ, какъвто не е поискан от СО, район „К. село“. Европейското удостоверение за наследство е документ, с който наследниците на едно лице доказват полагащото им се наследство в друга държава-членка на ЕС, когато починалото лице е живяло в чужбина и е придобило там имот. Но то не заменя удостоверението за наследници, което се издава в Р. България за удостоверяване на качеството на наследник на едно лице в границите на държавата.

По тези съображения съдът приема, че молителката е сезирала редовно компетентния орган за извършване на поисканата административна услуга. Представени са всички необходими документи, като не са давани указания за отстраняване на нередовности. При наличие на законовите предпоставки за извършване на услугата, административният орган е формирал незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени по жалбата на М. И. И. – К.. На основание чл.174 АПК, органът следва да бъде задължен да издаде поисканото удостоверение в 7-дневен срок от влизане на настоящото решение в сила.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото на основание чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски за платена държавна такса в размер на 10 лева.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. И. - К., мълчалив отказ на кмета на район „К. село“ – Столична община, да се произнесе по искане рег.№ РКС23-УГ01-6013 от 03.07.2023г.

за издаване на удостоверение за наследници.

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на район „К. село“ – Столична община за извършване на поисканата административна услуга – издаване на удостоверение за наследници съгласно искане рег.№ РКС23-УГ01-6013 от 03.07.2023г. подадено от М. И. И. - К., в 7-дневен срок считано от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. И. И. - К. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 10 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: